

Sygn. akt IV U 566/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Stanisława Bosek

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r.

sprawy **Z. F.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania Z. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 31 marca 2017 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 31 marca 2017 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje Z. F. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 lutego 2017 r. do 31 grudnia 2019 r. i ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji

Sygn. akt IV U.566/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.III.2017 r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2016r., poz. 887 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku z dnia 27.I. 2017r. odmówił Z. F. dalszego prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni odmówiono prawa do renty, gdyż orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 31.III.2017 r. ustalono, że nie jest ona niezdolna do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni Z. F. wnosząc o przyznanie prawa do renty .

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając jak w decyzji .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Z. F. urodziła się (...) Do 31.I. 2017 r. posiadała prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 30.III. 2017 r. Komisja Lekarska ZUS nie ustaliła, aby odwołująca była niezdolna do pracy (akta ZUS).

W celu ustalenia stanu zdrowia Z. F. w szczególności czy jest ona nadal częściowo niezdolna do pracy, oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych neurologa –specjalisty medycyny pracy, chirurga ortopedy, psychiatry i kardiologa.

Biegli sądowi z zakresu neurologii i medycyny pracy i chirurg ortopeda w opiniach wydanych na podstawie akt sprawy, akt organu rentowego i zgromadzonej dokumentacji lekarskiej, a także po przeprowadzeniu badania sądowo-lekarskiego odwołującej się, rozpoznali u wnioskodawczynie:

1/ stan po złamaniu trójkostkowym podudzia lewego ze zwichnięciem w stawie skokowym leczonym otwartą repozycją oraz stabilizację złamania płytą Styker / 29.VII.2016r/,

2/ nadciśnienie tętnicze,

3/stabilną chorobę wieńcową,

4/ zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa.

Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z zespołem bólowym w okresie pełnej remisji manifestacji klinicznej i zaopiniowali, że z przyczyn ortopedycznych wnioskodawczynie jest nadal częściowo niezdolna do pracy do 31. XII.2019r / k. 9, 25-28 /.

Biegły kardiolog nie stwierdził niezdolności do pracy.

Biegły psychiatra zaopiniował, że odwołująca się nie jest częściowo niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę opiniom biegłych sądowych, albowiem są one fachowe, a ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi wątpliwości. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, w tym odnosi się do dokumentacji lekarskiej. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wnioski końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności.

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów do opinii biegłych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.) prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie. Renta z tytułu niezdolności do pracy chroni przed ryzykiem niezdolności do pracy. Specyfika powyższego ryzyka przejawia się w niestałości tego stanu faktycznego i prawnego. W związku z tym prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy może ulec zmianom – zmianie kwalifikacji niezdolności do pracy, jej ustaniu lub ponownemu powstaniu. O zmianach w prawie i wysokości świadczeń rentowych przesądza wynik badania lekarskiego przeprowadzonego przez

lekarza orzecznika ZUS i komisji lekarskiej ZUS. W toku postępowania sądowego w przedmiocie odwołania od decyzji organu rentowego, która zależna jest od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS, Sąd dokonuje weryfikacji stanowiska lekarza, jak i komisji lekarskiej zakwestionowanych przez wnioskodawczynię.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W niniejszej sprawie, stanowisko wyrażone w decyzji organu rentowego, odmawiające dalszej wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1.II.2017r było nieuzasadnione. Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji decyzji organu rentowego oparł się w tej mierze na opiniach biegłych. Biegli chirurg ortopeda i neurolog specjalista medycyny pracy jednoznacznie wskazali na jakie schorzenia cierpi wnioskodawczyni oraz orzekli, że powodują one naruszenia sprawności organizmu w stopniu, który uzasadnia niezdolność do pracy w stopniu częściowym nadal do 31.XII.2019r. Wzięto pod uwagę wywiad zawodowy, uzyskany od wnioskodawczyni oraz fakt, że jej stan zdrowia nie uległ poprawie. W ocenie Sądu zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy ponad wszelką wątpliwość pozwala stwierdzić, że wnioskodawczyni spełnia przesłanki do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na dalszy okres tj. do 31.XII.2019r.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku .

Stosownie do przepisu art.118 ust.1 i 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd stwierdził brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji , gdyż dopiero w postępowaniu sądowym opinia biegłych chirurga ortopedy i neurologa specjalisty medycyny pracy przesądziły o tym , czy wnioskodawczyni jest nadal niezdolna do pracy .